

Max Mayer Steiner A Jeho Manželka Štěpánka Steinerová



Tato fotografie byla pořízena v Prostějově v roce 1907 a jsou na ní mí prarodiče Max Mayer Steiner a Steffi (Štěpánka) Steinerová.

Dědeček z maminy strany Max Steiner byl nejstarší z pěti dětí Jakuba a Charlotty rozené Husserlové. Pradědeček Jakub koupil dům na Pernštýnském náměstí č. 6. Maminka mi vyprávěla, že dědečkova babička zůstala bydlet v židovských uličkách a můj dědeček bydlel s ní, aby nebyla sama, aby se o ni staral a pomáhal jí. Když Max přišel navštívit rodiče, jeho nejmladší bratr Josef se ptal, kdo to je. Josef byl o dvanáct let mladší a nevěděl, že Max je jeho bratr.

Vyprávělo se, že dědeček, dokud byl dítě, navštěvoval často svoji babičku, kterou měl moc rád. Vařila mu nudle ne jak dnes, ale domácí s cukrem a mákem. Dědeček mi vyprávěl, že v osmasedmdesáti letech jeho babička měla ještě všechny své zuby; jednou, když ji objal a políbil, jí jeden zub vypadl – jak dědeček litoval! Mně je skoro 79 let a mám všechny zuby svoje, až na jeden!

Prarodiče Steinerovi měli obchod s potřebami pro ševce. V obchodě pracoval dědeček, občas babička, strýc Josef a několik najatých pracovních sil. Paní Máňa vedla krasopisným písmem objemné účetní knihy v oddělené kanceláři, která byla v zadní části obchodu. Byl tam telefon, staromódní černý a veliký. Z dědečkova psacího stolu si pamatuji na skleněné těžítka, které se mi líbilo, jakož i na barevné kalendáře zdobené pozlátkem, které docházely kolem Vánoc a Nového roku do obchodu coby reklama firem, jejichž zboží v obchodě prodávali. Kromě kůže prodávali šňůrky do bot, hřebíčky, floky, nitě a jiné ševcovské potřeby. V malých zásuvkách byla kolečka vosku; v každé zásuvce jiná barva: bílá, hnědá, světle hnědá, černá. S maminiým bratrancem Gustou jsme si s těmi kolečky rádi hrávali.